

balio dubena,  
ematearekin gaur  
oso neri dena,  
segiran litekela  
zuzendu kontuba,  
barkatuba izango  
dala pekatuba.—  
Bañan nola sosikan  
biyak ez baitzuten,  
otsoaren mendean  
gazta utzi zuten.

. . . . .  
Espillu ontan ongi  
begira dezagun,  
onelako pausorik  
eman ez dezagun,  
batek bere ustean  
naiz ondocho jakin,  
gertatu bailerike  
pizkorragoakin.

---

## ARZA ETA OTSOA.

Arzak zanko bat preso  
zeukala zepoan,  
otsoari otsegin  
zion, zeikion joan;  
esanaz, arrimatu  
zedilla argana,  
ark emango ziola  
chit gustoko lana;  
an arkitu zubela  
oslankai<sup>1</sup> eder bat,

---

(1) Instrumento de música.

ederragorik iñon  
ez baitzana anbat:  
«arabera», kalkatu  
zeiola eskiña,  
eta aituko zula  
zeñen soñu fiña  
joko zuben, etzala  
alakorik aitzen,  
aitzen zuben guziya  
danzan zala jartzen;  
bañan otsoak sarri  
igarririk zer zan,  
nola soñu jotzeko  
oslankaia etzan,  
arzak zeukaizkiela  
estutasun aundik,  
ark chanchaz libratzea  
nai zukela andik,  
eta nola naiago  
zuben an iltzea,  
eta ez gero bere  
kontra ibiltzea,  
jankai billa nora nai  
lotsik gabe joanaz,  
beretzako chit onak  
ziran gauzak janaz,  
esan zion:—ai nere  
aiskide aundiya,  
biotz nerea penaz  
urtu zait gaur iya;  
bi seme nituben ta  
bat gaur bertan zait ill,  
eta neroni ere  
oso gaizki nabill;  
ala ezin nezake  
gaur nik jo soñurik,  
ezin kalka nezake  
oslankaien oñik:

eta arza penatzen  
utzirik zepoan,  
zan maiz chistuz begiyak  
bustiyaz andik joan.

. . . . .

Gurekin ere maiz da  
gertatzen au bera,  
ez alkar salbatzea  
irukirik era;  
nor geren artekoen  
aiskide ezker,  
lau ankakoak bezin  
baldarrak baikera.

RAMON ARTOLA.

